

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 06 0 U 019092 24 U

Novi Travnik, 13.06.2024. godina

Kantonalni sud u Novom Travniku u vijeću sastavljenom od sudija: Lazarela Porić, predsjednica vijeća, Senad Begović i Darmin Avdić, članovi vijeća, uz sudjelovanje Ivane Čorić-Žderić, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Udruženje za borbu protiv korupcije Transparency international u BiH, Krfska 64e – Banja Luka, zastupana po Srđanu Blagovčaninu, protiv tuženog: Ministarstvo privrede Srednjobosanskog Kantona/Kantona Središnja Bosna, Travnik, ul. Prnjavor 16a, radi poništenja akta tuženog broj: 05-14-7426/23-2 od 20.12.2023. godine, u upravnoj stvari pristupa informacijama, na sjednici vijeća održanoj dana 13.06.2024. godine, donio je slijedeću:

PRESUDU

Tužba se uvažava i poništavaju rješenje tuženog broj: 05-14-7426/23 od 17.11.2023. godine, kao i rješenje broj: 05-14-7426/23-2 od 20.12.2023. godine i predmet vraća prvostepenom organu na ponovno rješavanje.

Obrazloženje

Aktom koji se tužbom pobija odbijen je prigovor tužitelja izjavljen protiv rješenja tuženog br.05-14-7426/23 od 17.11.2023. godine kojim je u postupku pristupa informacijama po zahtjevu Transparency International BiH broj: 02-04(6087) od 26.09.2023. godine i zahtjevu broj: 02-04(6132) od 30.10.2023. godine Ministarstvo privrede SBK donijelo je rješenje broj: 05-14-7426/23-1 od 17.11.2023. godine kojim je odobren pristup informacijama, a koji se odnosi na kopiju Izvještaja o koncesijama, koji je bio predmet Zaključka Vlade Srednjobosanskog kantona, broj: 04-04.1.-7728/2022-14 od 06.10.2022. godine kao i na dostavu informacije o razlozima zbog kojih Vlada Srednjobosanskog kantona nije dala saglasnost za raskid navedenih ugovora o koncesijama.

Blagovremeno podnesenom tužbom, koja je zaprimljena kod ovog suda dana 07.02.2024. godine, tužitelj je protiv osporenog akta tuženog pokrenuo upravni spor. U tužbi navodi da je dana 26.09.2023. godine uputio tuženom zahtjev za pristup informacijama u kojem je zatražio pristup informacijama koje su pod kontrolom tuženog, te je u zahtjevu naveo da je podnosio krivičnu prijavu protiv odgovornih lica u Ministarstvu privrede Srednjobosanskog kantona, zbog krivičnih dijela Nesavjestan rad u službi i Zloupotreba službenog položaja, te da je postupajuće tužilaštvo donijelo Naredbu o nesprovođenju istrage broj T06 0 KTK 0031962 23 od 01.09.2023. godine, jer su mu za dalje vođenje postupka tj. istrage potrebne informacije koje su pod kontrolom tuženog – Izvještaj o koncesijama koji je bio predmet razmatranja Zaključka Vlade Srednjobosanskog kantona broj: 01-04.1-7728/2022-14 od 06.10.2022. godine, te informacije o razlozima zbog kojih Vlada Srednjobosanskog kantona nije dala saglasnost za raskid navedenih ugovora o

koncesijama. Tužitelj smatra da je u pobijanom rješenju pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje, da se nije vodilo računa o pravilima postupka, te da su pogrešno primijenjeni materijalni propisi. Također, tužilac smatra da mu je pobijanim Rješenjem povrijeđeno pravo na pristup informacijama koje je garantovano Ustavom Bosne i Hercegovine i članom 10. Evropske konvencije o ljudskim pravima. Također ističe da je u pobijanom rješenju prekršen član 242. stav 2. Zakona o upravnom postupku Federacije BiH, jer je očigledno da u obrazloženju drugostepenog rješenja nisu ocjenjeni svi navodi žalbe jer prvostepeni organ postupajući po zahtjevu za pristup informacijama nije ispoštovao pravila posebnog upravnog postupka koja su propisana odredbama Zakona o slobodi pristupa informacijama FBiH, na šta je tužitelj ukazao u prigovoru, te da drugostepeni organ uopšte nije utvrdio procesne nedostatke prvostepenog rješenja. Zbog svega navedenog tužitelj predlaže ovom sudu da predmetnu tužbu uvaži poništi rješenje Ministarstva privrede Srednjobosanskog kantona broj: 05-14-7426/23-2 od 20.12.2023. godine i naloži da se tužitelju omogući slobodan pristup traženim informacijama u cijelosti na način da mu se informacije dostave na istaknutu poštansku adresu. Istovremeno, tužitelj predlaže da ovaj sud presudom obaveže tuženog da snosi troškove upravnog spora, troškove takse na tužbu i na presudu, a u smislu člana 55. Zakona o upravnim sporovima FBiH, u vezi sa članovima 386. i 396. Zakona o parničnom postupku FBiH.

U odgovoru na tužbu broj: 05-14-1383/24 od 20.02.2024. godine, tuženi navodi da je tužba tužitelja neosnovana, te u bitnom ponavlja navode iz osporenih odluka. Ističe, da je tuženi postupajući po zahtjevu tužitelja za pristup informacijama blagovremeno odgovorilo i dalo odgovor unutar okvira informacija kojima raspolaže i nadležnostima koje ima. Tuženi smatra da je činjenično stanje u ovom predmetu potpuno i pravilno utvrđeno, te da je pravilno primijenjeno materijalno pravo, rezultirajući donošenjem pravilnog i na zakonu zasnovanog rješenja, te da su svi navodi tužitelja neosnovani i netačni. Na kraju predlaže da sud donese presudu kojom se tužba odbija kao neosnovana i obaveže tužitelja da tuženom nadoknadi troškove postupka.

Nakon što je ovaj sud ispitao zakonitost osporenog upravnog akta u granicama zahtjeva iz tužbe, vezano za razloge tužbe u skladu sa članom 34. stav 1. Zakona o upravnim sporovima („Službene novine F BiH“ br. 9/05), ovaj sud zaključio je slijedeće:

Tužba je osnovana.

Iz podataka u spisa predmeta proizilazi da je tužitelj podnio zahtjev za pristup informacijama broj 02-04(6087) od 26.09.2023. godine, te tražio pristup informacijama koje se odnose na kopiju izvještaja o koncesijama koji je bio predmet razmatranja Zaključka Vlade Srednjobosanskog Kantona broj 01-04.1-7728/2022-14 od 06.10.2022. godine, te informaciju o razlozima zbog kojih Vlada Srednjobosanskog kantona nije dala saglasnost za raskid navedenih ugovora o koncesijama. Rješavajući po predmetnom zahtjevu tužitelja tuženi je dana 19.10.2023. godine tužitelju dostavio odgovor na informaciju pod brojem 05-14-7426/23 u kojem je navedeno da tuženi nije ovlašten da preispituje odluke Vlade SBK, koje su konačne i obavezujuće. Nakon navedenog akta tužitelj ponovno podnosi zahtjev broj: 02-04 (6132) tuženom u kojem traži dostavu odluke u formi upravnog akta. Postupajući po navedenom zahtjevu tužitelja tuženi organ uprave donio je rješenje broj: 05-14-7426/23 od 17.11.2023. godine u prilogu kojeg je Informacija broj: 05-14-7426/23-1 od 17.11.2023. godine u kojoj navodi da je tuženi poduzeo sve potrebne radnje da pribavi tražene informacije i sve činjenice i okolnosti od značaja za rješavanje zahtjeva, te se je naglašeno da Ministarstvo privrede SBK nije ovlašteno da

preispituje odluke Vlade SBK i tužitelju dostavio odluku u formi upravnog akta, a sve u skladu sa odredbom člana 14. Zakona o slobodi pristupa informacijama F BiH, te je shodno tome navedeno rješenje u skladu sa odredbom člana 14. st. 2. Zakona o slobodi pristupa informacijama u F BiH. Odlučujući po prigovoru na ovo rješenje Ministarstvo privrede SBK je osporenim rješenjem odbio prigovor tužitelja.

Imajući u vidu ovakvo činjenično stanje i cijeneći navedene zakonske propise ovaj sud nalazi da je tužba tužitelja osnovana. Odredbom člana 4. Zakona o slobodi pristupa informacijama u F BiH ("Sl. Novine F BiH" br. 32/01 i 48/11) je propisano da "Svako fizičko i pravno lice ima pravo pristupa informacijama koje su javnog organa, a svaki javni organ ima odgovarajuću obavezu da te informacije saopći. Pravo pristupa informacijama može biti ograničeno samo na način i pod uvjetima utvrđenim ovim zakonom.", dok je odredbom člana 13. st. 1. istog Zakona propisano: „ Ako javni organ koji primi zahtjev nije nadležan, dužan je da bez odlaganja, a najkasnije u roku od osam dana od dana prijema zahtjeva, dostavi zahtjev nadležnom javnom organu i da o tom pisano obavijesti podnosioca zahtjeva. Ako javni organ koji je primio zahtjev u navedenom roku utvrdi da posjeduje zahtijevanu informaciju neće dostavljati zahtjev nadležnom javnom organu, ali će obavijestiti taj nadležni javni organ o pojedinostima zahtjeva. Ukoliko se nadležni javni organ ne protivi da zahtjev bude obrađen, javni organ koji je primio zahtjev smatra se nadležnim javnim organom i dužan je da postupi u smislu člana 14. ovog zakona.

Imajući u vidu da je predmetnim zahtjevom za pristup informacijama tužitelj tražio da mu se dostave informacije o razlozima zbog kojih Vlada SBK nije dala saglasnost za raskid ugovora o koncesijama za lokalitet Rastovci i Krčevine sa koncesionarom „BFS“ d.o.o. Kreševo i koncesiji sa koncesionarom „Radova“ d.o.o. Fojnica, to tuženi ukoliko smatra da nije nadležan da dostavi traženu informaciju jer nije nadležan da preispituje odluka Vlade SBK (kao je to naveo u svojoj osporenoj odluci) morao je postupiti shodno citiranoj odredbi člana 13. st. 1. Zakona o slobodi pristupa informacijama. Budući da tuženi nije postupio u skladu sa citiranim zakonskom odredbom, time je onemogućio tužitelja u pristupu informacijama, jer u datoj situaciji tuženi ne treba upućivati tužitelja kako da pristupi traženim informacijama ukoliko smatra da tražena informacija nije pod njegovom kontrolom (a kako to tuženi navodi u svojim aktima), nego dostavlja zahtjev nadležnom javnom organu za koga smatra da posjeduje traženu informaciju odnosno u cijelosti postupa u skladu sa odredbom člana 13. st. 1. Zakona o slobodi pristupa informacijama zbog čega su osporena rješenja tuženog nepravilna i nezakonita.

U nastavku postupka tuženi organ će otkloniti naprijed ukazane nedostatke koji su nastali u toku postupka, te će donijeti pravilnu i na zakonu zasnovanu odluku za koju će dati jasno i potpuno obrazloženje.

Na osnovu iznesenog u smislu odredbe člana 36. stava 1. i 2. u vezi sa članom 28. Zakona o upravnim sporovima sud je odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar
Ivana Čorić-Žderić, s.r.

Pravna pouka:
Protiv ove presude žalba nije dopuštena.
(član 40. ZUS-a).

